דתקנה בעלמא תקנו ליה · משום דרכי שלום כמו יוני שובך ותימה דלמאי לא קני להו מדלוקייתא בהגבהה הכוורת:

המביר כליו וספריו ביד לחבר כו' · לפי יהום חיירי כדפירש הקונטרס דלו לחבר יהום לחיכא יהום ושיורי רשום לא סיים מתחייב להחזיר ורלוה דבספרים הוי לעולם לפני יהום שהין רגילות להתייקם מספרים ולא מיבעיא מגבים עובדי כוכבים דלא מייקם לפי' מכלים כיון דדייני בגיומא דלחמר לעיל לאו לפי' בגבב ישראל הין רגילות להתייקם מספרים דסוף יבאו ליד ישראל דהין גבים מוכרין לוהן רק לישראל וסוף חוזרין לבעלים ובכלים נמי מייירי לפני יהום ואפילו לרבנן נמי דלמחי סתם גבייה יהום בעלים הוא מייירי כגון שבבעלים רודפין לחכיו ויודע שלא נתייאשו מהן מטולא מ"מ עובל מה שנהן מפני תקנת השוק כדלמחר בגמרא ות"ח בלא תקנה יטול מה שנתן דמי לחמר להגיל נתבוונתי ולהסיב לחבידה וי"ל דמיירי שהיה יכול לחטוע מבני לחם שלנו בתוך ביתו ועי"ל דלא שייך למימר הכי כלל שהרי הלוקח מוטן שקנה מלחם לחבר לחמן ולא מלוחם שלנו בתוך ביתו כדקתני סיפא שלחי לומר מכרן לחבר ולקחן זה ממנו והא דלא קלמר שלחי לומר שהוא מכרן לו משום שהין הלוקח טוען שזה מכרן ומה שמקפ' למחי נלחמן לומר לקוחין הן בידי והלא ספרים עשויין להשחיל (ג"מ ד"ס ולהסכיר מפורש בסוף המקבל (ב"מ דף קמז· ושם*) :

דקאמרי הללו כליו של פלוני · כלומר כשילא הקול לומרים הללו כליו וספריו של פלוני שבני חדם הללו טוענין והן מכירין סתם חדשים :

וקיימא לן כרבי אומר אומר אני גנב בגזלן איבעיא להו כגזלן דרבנן קאמר ולא כני אן בלמא כגזלן דר"ש קאמר וקני? ר"ש ונטלו מוכסין המורן ובו' מני אי רבנן קשיא גזלן אי ר"ש קשיא גנב אי אמרת בשלמא רבי כגזלן דר"ש קאמר וקני הא מני רבי היא משום הכי קני אלא אי אמרת כגזלן דרבנן קאמר ולא כני בלמא לא רבי ולא ר"ש ולא רבנן? הב"ע בלסטים מזויין ור"ש היא אי הכי היינו גזלן? תרי גווני גזלן ת"ש הגנב והגזלן והאנס הקדישן הקדש והרומתן תרומה ומעשרותן מעשר מני אי רבנן קשיא גזלן אי ר"ש קשיא גנב אי אמרת בשלמא (ג) גנב כגזלן דר"ש קאמר משום הכי קני אלא אי אמרת גנב כגזלן דרבנן, הא מני? בלסטים מזויין ור"ש הא אי הכי היינו גזלן? תרי גווני גזלן, א"ל רב אשי לרבה ת"ש *דתנן רבי לרבי שמעון בריה לא דבר שיש בו אחריות ממש אלא אפילו פרה וחורש בה חמור ומחמר אחריו חייבין להחזיר מפני כבוד אביהן טעמא מפני כבוד אביהן הא לאו כבוד אביהן לא ש"מ רבי גזלן דר"ש קאמר ש"מ : וכן נחיל של דבורים : מאי "וכן"? הכי קאמר אפילו נחיל של דבורים *דקנין דרבנן הוא סד"א האי כיון דרבנן בעלמא הוא דקני ליה אפילו סתמא נמי מייאש קמ"ל אם נתייאשו הבעלים אין, אי לא, לא : א"ר יוחנן בן ברוקה נאמנת אשה וקטן כו' : אשה וקטן בני עדות נינהו? אמר רב יהודה אמר שמואל הכא במאי עסקינן כגון שהיו בעלים מרדפין אחריהם ואשה וקטן *מסיחין לפי תומם ואומר "מכאן יצא נחיל זה", אמר רב אשי אין מסיח לפי תומו כשר אלא לעדות אשה בלבד א"ל רבינא לרב אשי ולא והרי נחיל של דבורים=מסיח לפי תומו הוא? שאני נחיל של דבורים דקנין דרבנן הוא *והאמר רב יהודה אמר שמואל "מעשה באדם אחד שהיה מסיח לפי תומו ואומר "זבורני כשאני תינוק ומורכבני על כתיפו של אבא והוציאוני מבית הספר והפשיטוני את כתנתי והטבילוני לאבול בחרומה לערב" ורבי חנינא מסיים בה הכי "וחבירי בדילין ממני" והיו קורין אותי "יוחנן אוכל חלות" והעלוהו רבי לכהונה על פיו? "בתרומה דרבנן, ואלתי דאורייתא לא והא *כי אתא רב דימי אמר רב תנא קרטיגנא ואמרי לה רב אחא קרטיגנא משתעי "מעשה בא לפני ריב"ל ואמרי לה מעשה בא לפני רבי בתינוק אחד שהיה מסיח לפי תומו ואמר "אני ואמי נשבינו לבין העכו"ם יצאתי לשאוב מים העתי על אמי, ללקוט עצים, דעתי על אמי" והשיאה רבי על פיו לכהונה? *בשבויה הקילו : אבל לא יקוץ את סוכו [וכו'] : *תניא ר' ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר תנאי ב"ד הוא שיהא יורד לתוך שדה של חבירו וקוצץ סוכו של חבירו להציל את נחילו ונוטל דמי סוכו מתוך נחילו של חבירו ותנאי ב"ד הוא שיהא שופך יינו ומציל את דובשנו של חבירו ונוטל דמי יינו מתוך דובשנו של חבירו ותנאי ב"ד הוא שיהא מפרק את עציו וטוען פשתנו של חבירו ונוטל דמי עציו מתוך פשתנו של חבירו שע"מ כן הנחיל יהושע לישראל את הארץ : **מתני'** המביר כליו וספריו ביד אחר ויצא לו שם גניבה בעיר ישבע לו לוקח כמה נתן, ויטול, ואם לאו לא כל המנו, שאני אומר מברן לאחר ולקחן זה הימנו : **גמ'** ובי יצא לו שם גניבה בעיר' מאי הוי ליהושי דילמא זבנינהו והוא ניהו קא מפיק שמא? א"ר יהודה אמר רב כגנון שבאו בני אדם בתוך ביתו ועמד והפך בלילה ואמר "גנבו כליי, כ"ש עילא מצא? רב כהנא מסיים בה משמיה דרב כגנון שהיתה מחתרת חתורה בתוך ביתו ובני אדם שלנו בתוך ביתו יצאו ואבוזרקאות של כלים על כתיפה [א] והכל אומרים "גנבו כליו של פלוני", ודלמא כלים הוו ספרים לא הוו? א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן כגון דקאמרי נמי ספרים, וליחוש דלמא זוטרי וקא טעין רברבי? א"ר יוסי בר חנינא דקאמרי "ספר פלוני ופלוני", ודלמא הוו עתיקי וקא טעין חדתי? *אמר רב "כגון דאמרי "הללו כליו של פלוני, הללו ספריו של פלוני", ומי אמר רב הכי והאמר רב *בא במחתרת ונטל כלים ויצא פטור, מ"ט בדמי קננהו? דמ"מ דקננהו בבא במחתרת, דמעיקרא מסר נפשיה לקטלא אבל הני כיון דלא מסרו נפשייהו לקטלא לא, אמר רבא "לא שנו אלא בעל הבית העשוי למכור כליו אבל בעל הבית שאינו עשוי למכור כליו,

לא

סה א מיי' פ"ו מהלכות גזילה הל' יד טוש"ע ח"מ סי' שנ :

סו ב מיי' שם הל' טו :

סז ג מיי' פי"ב מהלכות גירושין הל' עו וכל' יז ופי"ג שם הלכה כט סמג עשין ג טוש"ע אה"ע סי' יז סעיף ג :

מקורות סח ד מיי' פ"ב מהל' מלוה ולוה הלכה ה' טוש"ע חו"מ סי' ג סעיף ג :

סט ה מיי' שם הל' ח :

ע ו מיי' שם פי"ח הל' יח סמג עשין סה טוש"ע חו"מ סי' ג סעיף ג :

עא ז ח ט י כ מיי' פ"ו מהלכות גניבה הל' י והלכה יא ויובין בהשגות ובכ"מ וכ"מ סמג עשין עח טוש"ע ח"מ סי' שנ סעיף ג :

הגהות הב"ח

(ג) גמרא אי אמרת בשלמא גזלן דר' שמעון קאמר משום הכי קני אלא אי אמרת גזלן דרבנן קאמר מני כ"ע ומיבעי גנב ממתק כ' פעמים : (כ) ר"ש ד"ה מתני וכן . כ"ב עיין פרבב"ם ב"ב דף נב ע"ב:

הגהות הגר"א

[א] גמ' וכגל (רשום עליו לות ל') מומרים כו' כגון (כשום עליו לות כ') דלמחי כלו כו'-כ"ב למסקנא (רשום על תיבת למסקנא לות ל"ב) כגון דלמחי כלו כו' ל"ל לכ"ע מכלן עד שם ועי' תוס' ד"ה מתני :

מהנה

נואמות - נואמא
ל"ל נאמנות למ"ח לפי ראש"י

נואמא/אמנה
ל"ל נאמנות ותאומות נאמנין לפסיק אינה נפ"מ יבום, ונקבל תשלום, ותאומות נאמנין ע"ד ע"ב ע"ש ע"ש בגמ'

נואמא
ר"י"ת ותאומות נאמנין תקנות פ"ד ע"ש ל"ל תאומין מחירו ואחרון

נואמא/אמנה
ל"ל נאמנות ותאומות נאמנין לפסיק אינה נפ"מ יבום, ונקבל תשלום, ותאומות נאמנין ע"ד ע"ב ע"ש ע"ש בגמ'

[יבמות קכח: גיטין יט: כח:]

כתובות כו.

כתובות כג. ב"ק

[ע"ש פח:]

ג' סרי"ף א"ר אבהו [סנהדרין עב.]